

Slovo šéfredaktora

Kedy začneme naozaj žiť?

Túto otázku som počula nedávno. Položila ju s plačom pani, ktorá si zobrala s manželom k svojmu dieťaťu ešte deti z detského domova. Prečo s plačom? Poďme pekne po poriadku. Niekedy sa stačí ísť pozrieť do iného mesta, iného zboru alebo ako sa hovorí: „vytiahnuť päty z domu“ a uvidieť nové veci. To sme mali možnosť aj my: sestra Elena zo Serede, Regina z Trnavy, naše deti a ja, v máji na Konferencii pre pracovníkov s ohrozenými deťmi. Vieme, že deti po dovŕšení 18. roku musia DD opustiť. Kam idú? To nevie nikto. My sme tu na konferencii v Liptovskom Mikuláši však videli niečo úžasné. Bola to napr. prezentácia fotiek z veľkej práce združenia „Cez deti k rodine“. Počas uplynulých rokov s modlitbami, nadšením a s veľkou vierou postavili alebo kúpili niekoľko domov. V nich učia dospelé deti z DD variť, šiť, piecť, viesť hospodárstvo... Vytvárajú podmienky pre duchovnú orientáciu, vzdelávanie a pracovné zaradenie. Skutočne povzbudzujúce Božie dielo, ktoré koordinujú manželia z Kremnice, a ktoré stoja za to ho finančne podporiť.

Na konferencii sme stretli tri alebo štyri rodiny, ktoré si k svojim deťom zobrali rómske deti, jedna rodina „biele“ deti. Ako som spomenula na začiatku, jedna pani aj plakala. Bolo to na seminári s názvom „Kreatívne modlitby“. V skupinkách sme mali rozmyšľať, ako zasiahnuť tých, ktorí Boha ešte nepoznajú. Keď sme sa s tým mohli zdieľať, spomínaná pani, ktorá si k svojmu dieťaťu zobrala deti z DD, s plačom povedala: „Ako môžeme zasahovať iných, keď v našich zboroch nevieme prijímať nových? Deťom, ktoré sme si zobrali, ľudia v cirkvi dávajú pociť, že sú odporní, poslední... Koľko z toho, čo vieme, naozaj vieme aj žiť? Kedy začnú naši farári, kazatelia, naše zbory žiť to, čo poznáme z Písma?“

Toto ma veľmi zasiahlo. V poslednom čase počujem v kázňach a čítam v kresťanských časopisoch, že náš život musí byť svetlom, že zmena, ktorú Ježiš Kristus v našom živote spôsobil, musí byť viditeľná i navonok. Veľakrát hovoríme, že Bibliu poznáme, že všetko vieme. Ježišov záujem o ľudí mi však ukazuje,

že potrebujem znovu čítať evanjeliá. V nich vidím, ako ďaleko a široko siaha Jeho láska, ktorá premieňa život bohatého Zachaea, lekára Lukáša, rybára Petra, hriešnice Magdalény. Aj na Pavlovom živote bola evidentná zmena! Záleží však na mne, či sa chcem meniť, či dovoľím, aby Ježiš ako Pán vládol v každej oblasti môjho života. On chce, aby sme s Ním žili nový život. „Pane Ježišu, potrebujem Ťa viac poznávať. Prijímať Tvoju lásku a dávať ju ďalej. Chcem, aby sa moje myšlienky a názory menili pod vplyvom Tvojho slova. Ty musíš rásť a ja sa menšiť. Posilni ma, aby som robil/a správne rozhodnutia. Otvor moje oči, aby som videl/a skutky, ktoré si Ty vopred pripravil. Pomôž mi žiť život, ktorý bude prinášať radosť, slobodu a požehnanie. Amen.“

Milena Belková

Máte veľké povolanie, ale kráčajte s Otcom. Ak necítite Jeho ruku vo svojej, urobte iba jednu vec: zastaňte a vykročte až potom, keď ju znovu budete cítiť. Nech sa Slovensko stane národom, ktorý pozná Boha, a ktorý Ho urobí známym. Keď vezmeme Boha za ruku a pôjdeme k tomuto národu, môžeme ho zmeniť. Môžeme vypustiť ľudí z temnot a z väzení, môžeme vrátiť farbu do života tých, ktorí vidia všetko čiernobiele. Môžeme sledovať, ako náš Boh spôsobí, že mŕtve veci začnú znovu rásť. Môžeme vidieť, ako Boh vdychuje nový dych. Tieto hory majú množstvo údolí, naše mestá majú množstvo ulíc. V tomto národe je množstvo dverí. Chodte ku každým z nich.

Patrick McDonald (hlavný rečník konferencie)

Milí čitatelia, bratia a sestry,
sme radi, že vám môžeme ponúknuť letné dvojčíslo
Ohniska. Je to vďaka dostatku príspevkov (článkov)
a aj finančným darom.

Naposledy sme letné číslo robili v rokoch 2006 a 2004,
takže to vyzerá, že ho robíme každý druhý rok.
Zároveň Vám prajeme krásne leto a Božiu ochranu,
už či sa nachádzate niekde na dovolenke alebo doma.

Buďte svetlom všade a vždy.

S láskou,
redakčná rada

CESTA K PREBUDENIU A NAŠA DISCIPLÍNA

Správa z Oblastnej a Výročnej konferencie ECM

Obe najvyššie zhromaždenia Evanjelickej cirkvi metodistickej, Oblastná a Výročná konferencia, sa tento rok konali v Bratislave, a to v dňoch 22. – 25. mája. Patrí sa hneď na začiatku poďakovať zboru Bratislava – mesto, všetkým dobrovoľníkom i pracovníkom cirkvi a ústredia v Bratislave, ktorí vynaložili maximálne úsilie na to, aby vonkajší rámec rokovania kazateľov, delegátov zborov a ostatných účastníkov pod vedením biskupa P. Streiffa a superintendentov R. Zachara a J. Červénaka bol zabezpečený, dôstojný a príjemný. To sa im podarilo, takže sme sa ako účastníci cítili dobre.

Po stránke obsahovej boli rokovania nové v tom, že sa menej času venovalo správam a viacej času ústrednej téme Výročnej konferencie, ktorá znela „Cesta k prebudeniu a naša disciplína.“ Správy boli dopredu zverejnené, ušetril sa čas tým, že sa nemuseli čítať, bol však daný priestor na diskusiu a otázky. Oblastná konferencia si všímala najmä to, ako sa v poslednom období naplňal Dlhodobý plán práce ECM, Slovenská oblasť. Sú povzbudivé signály, ale zároveň sa ukazujú aj oblasti, kde treba pridať. Ukazuje sa aj diferencovaný prístup jednotlivých zborov a priority ich práce. Naše zbory na Slovensku charakterizuje rôznorodosť, o uniformite nemôže byť ani reč.

Výročná konferencia sa zamerala na tému prebudenia a disciplíny v prednáškach troch referentov i kázňach počas početných bohoslužobných a sviatostných zhromaždení. Tieto aktivity vtisli určitú novú pečat rokovaniu Výročnej konferencie, ktorá zvýraznila jej duchovný a informačný ráz. To mnohí účastníci ocenili.

Výročná konferencia tiež riešila rôzne personálne otázky. Jednou z nich bolo aj prijatie do konferenčného vzťahu na skúšku. Prijatí boli bratia Pavle Kocev, Branislav Schmogrovits, Štefan Rendoš, Filip Veselý, všetci zo Slovenska. Pokiaľ ide o zmeny v služobnom pridelení, bolo ich tento rok pre Slovenskú oblasť viac. Do Michaloviec nastúpi br. Pavle Kocev. Do Bratislavy – mesta br. Filip Veselý. V MS Effatha budú slúžiť ses. Viera Hroncová a ses. Martina Výboštoková. Superintendent br. Robert Zachar sa nasťahuje do Bratislavy. Detailný zápis o konaní konferencií a všetky rozhodnutia budú onedlho publikované v protokoloch konferencií.

pP

0 Úvod:

Predestinácia (sl. predurčenie) je pojem, ktorý sa v kresťanskej teológii vždy znovu dostával do popredia preto, že nie je hneď každému pochopiteľný (ľudia si ho často obsahovo zamieňajú s determinizmom, ale to je niečo iné). Navyše aj teologické kapacity minulosti a rôzni vykladači neboli a nie sú vo všetkom úplne jednotní, ak sa zaoberajú predestináciou.

1 O čo v predestinácii (Božom predurčení) ide?

Ide v ňom o vzťah medzi Bohom a jeho stvorením. Boh rozhodol ešte pred stvorením sveta a všetkého živého, vrátane človeka, že všetko stvorenie, každý živý tvor a každý človek bude mať určitý zmysel, v konkrétnom čase a priestore. Inými slovami, i naša súčasnosť, spoločnosť, veci, udalosti, zvieratá, osoby – to všetko je v Božej múdrej rýži, nič sa neodohráva náhodne, dokonca ani človek nie je tým povereným aktérom s plnou mocou, ale môže urobiť iba toľko, koľko Boh predurčil, aby urobil.

1.1 Počiatky učenia o predestinácii vo vzťahu k večnej spásе a večnému zatrateniu človeka.

Otázkou predestinácie sa zaoberal aj slávny kresťanský mysliteľ a učiteľ Aurelius Augustinus (Augustín) v kontexte vášnivej teologickej diskusie s mníchom Pelágiom. Augustus sa obrátil a stal kresťanom z náboženstva, ktoré sa volalo manicheizmus. Manicheizmus zdôrazňoval, že duch je Božím stvorením, zatiaľ čo telo je porušené a zlé, a preto nemohlo byť priamo stvorené Bohom. Pelágus vytykal Augustínovi, že jeho učenie o tom, že ľudia idú do pekla za to, čomu sa nemohli vyhnúť (totiž hriechu) bolo v podstate rovnaké s manichejskou vierou vo fatalizmus, čo vraj úplne odstraňuje ľudskú slobodnú vôľu.

Pelágus a jeho priatelia videli v Augustínovom učení o prvotnom hriechu Adama a Evy ako hriechu „dedičnom“, totiž akosi vrodenej dispozícii ľudí hrešiť, fatalizmus a proti tomu postavili názor, že ľudia vôbec nemusia hrešiť, ak si slobodne vyberú poslúchať Božie prikázania. To však cirkev neprijala. Pelágia s jeho učením odsúdila ako kacára.

Cirkev prijala Augustínovo riešenie: Adam s Evou mohli nehrešiť, ale zhrešili a takto uvrhli na ľudstvo večný hriech a ľudia nemôžu nehrešiť. Tí vyvolení (predurčení), ktorí dosiahnu večný život, nebudú môcť hrešiť. Avšak, keďže vraj človek nevie, či je predurčený k spásе alebo k zatrateniu, má žiť čo najlepšie.

1.2 Toľko dávna história. Poďme krátko do našej metodistickej myšlienkov**tradície.**

Ako je známe, Wesley sa v evanjelizačnej práci a pri zakladaní spoločností obrátených musel po určitom čase pasovať aj s ľuďmi, ktorí mali podivné názory o predestinácii. Podľa ich názoru evanjelizovať netreba, pretože vlastne načo: ak je všetko určené, aj tak to Wesley a jeho evanjelizační pomocníci nemôžu zmeniť.

Wesley bol znalec Písma, a preto ho tieto nebezpečné názory nenechávali chladným. So silou Božieho posla, vyzbrojený darom Svätého Ducha a veľkou vzdelanosťou, neúnavne argumentoval, aby vyvrátil tieto názory, pretože sa nejednalo o biblickú predestináciu, ale o názory, ktoré zamenili predestináciu za číry fatalizmus, ktorý s kresťanstvom nemá nič spoločné. Biblia učí, že spásu možno dosiahnuť iba jednou cestou: odpustením hriechov! V jednom zo svojich mnohých listov (To Miss Bishop, 18. októbra 1778) jasne napísal na adresu rozmáhajúceho sa tzv. kalvinistického nebezpečenstva: Nepoznáme žiadne evanjelium bez spasenia (záchranu) od hriechu. Povedal tým: Nemožno znížovať význam Kristovej obeti na kríži. Nemožno podceňovať dosah spásenosnej obete Pána a špekulovať o tom, že niekto bude „aj tak spasený, kým druhý bude aj tak zatratený, lebo ...“

V tomto jasne kristocentrickom postoji okomentoval aj verše R 9,15-18 v svojich Poznámkach k Novému zákonu takto:

15 Zmilujem sa, nad kým sa zmilúvam, podľa podmienok, ktoré sám určím, a zľutujem sa, nad kým sa zľutúvam, totiž iba nad tými, ktorí sa podrobia mojim podmienkam, ktorí ich prijímajú tak, ako som ich stanovil.

16 A tak teda nezáleží požehnanie na tom, kto chce, ani na tom, kto beží, nie je to výsledok vôle človeka alebo jeho skutkov, ale Božej milosti a moci. Vôľa človeka je tu daná do protikladu k Božej milosti a ľudské snaženie k Božiemu pôsobeniu. A toto všeobecné vyhlásenie sa netýka iba Izáka a Jáкова a Izraelcov v Mojžišovej dobe, ale rovnako tak všetkých duchovných Abrahmových detí až do skonania sveta.

17 Okrem toho má Boh nepopierateľné právo zavrhnúť tých, ktorí nechcú prijať požehnanie podľa jeho podmienok. A to urobil v prípade faraóna, ktorému po mnohých prípadoch tvrdošijnosti a vzbury povedal, ako je napísané v Písme: Preto som Ťa zobudil, tzn. pokiaľ nebudeš činiť pokánie, bude toto dôsledok toho, že som Ťa zobudil a urobím Ťa veľkým a slávnym kráľom, aby som na tebe ukázal svoju moc (ako sa naozaj stalo, keď ho aj s jeho armádou zahubil v mori), a aby moje meno bolo rozhlásené po celej zemi, ako tomu je podnes. Možno to má ešte ďalší význam. Zdá sa, že sa Boh rozhodol ukázať svoju moc nad riekou, hmyzom, inou

zverou (s prirodzenými príčinami ich zdravia, nemoci a smrti), nad hviezdami, vetrom, slncom (ktoré Egypťania uctievali a od ktorých ostatné národy pochytili svoju modloslužbu) a tiež nad všetkými ich božstvami hroznou ranou, keď zabil všetkých ich kňazov a ich najvzácnejšie obete, prvorođené z ľudí a zvierat. A to všetko so zámerom nielen vyslobodiť svoj izraelský ľud (k tomu by bol stačil jediný skutok všemohúcnosti), ale aby presvedčil Egypťanov, že objekty ich uctievania sú iba Hospodinovým stvorením a úplne v jeho moci a aby odvrátil ich aj ostatné národy, ktoré budú počuť o všetkých týchto zázrakoch, od ich modloslužby k uctievaniu jedného Boha. Pre vykonanie tohto zámeru (aby bola ukázaná Božia moc nad rozličnými objektmi ich uctievania rôznymi a obdivuhodnými činmi, ktoré zároveň boli spravodlivým trestom za ich kruté utláčanie Izraelčanov) sa Bohu zaľúbilo vyzdvihnúť na trón absolutistického panovníka, muža, ktorého neučinil úmyselne zlým, ale ktorého tak našiel, najpyšnejšieho, najtrúfalejšieho a najtvrdohlavejšieho zo všetkých egyptských vládcov, ktorý bol nenapraviteľný a zaslúžil si, aby sa dostal do tejto situácie, v ktorej dopadli Božie súdy najtvrdšie.

18 A tak, tj. rovnako tak preukazuje milosrdenstvo na základe svojich vlastných podmienok, totiž tým, ktorí veria, a koho chce, totiž tých, ktorí neveria, zatvrdzuje, prenecháva ich tvrdosti vlastného srdca.

Ďalej ešte Wesley pripája:

Božie spôsoby, ako s nami jedná ako náš Vladár a Sudca, sú jasne zjavené a dokonale známe, totiž že nakoniec odplatí každému jednému človeku podľa jeho skutkov: „Kto uverí, bude spasený, a kto neuverí, bude odsúdený.“

Preto i keď „sa zmilúva nad kým chce a zatvrdzuje, koho chce“, tj. dopustí, aby boli v dôsledku ich tvrdošijnej prevrátenosti zatvrdení, predsa to nie je svojvôľa nejakej despotickej, náladovej alebo tyranskej bytosti. Nechce nič, iba to, čo je nesmierne múdre a dobré. A preto je jeho vôľa tým najlepším pravidlom súdu. Nepreukáže milosť, ako nás uistil, nikomu iba skutočne veriacim, a nezatvrdí nikoho, iba tých, ktorí jeho milosť tvrdošijne odmietajú.

2. Čo nás apoštol Pavol skrze tieto riadky, ktoré teológovia pomenovali učením o predestinácii, vyučuje pre náš kresťanský život?

Nič z toho, čo Písmo učí, nie je samoúčelné a zbytočné, ale vždy má poslúžiť veriacemu čitateľovi na ceste človeka - kresťana týmto svetom. Biblia je praktická kniha, to iba my sme ju niekedy robili inou.

(pokračovanie na ďalšej strane)

2.1 Slúžime veľkému Bohu, ktorý predurčil zmysel celých dejín. Svet nie len utvoril a dal mu vnútorný poriadok, ale sa oň aj stará a napriek negatívnym zásahom ľudí stále je pre svet nádej, že veci sa nebudú vyvíjať podľa katastrofických scenárov, lebo Boh sa stará o to, aby svet plnil svoju funkciu do času, o ktorom on vie, kedy príde, ako Ján videl, nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli... Tam Boh bude priamo prebývať s ľuďmi a oni (všetci) budú jeho ľuďom. (Zj 21)

2.1 Milujme Boha, lebo On nás miluje!

Učenie o predestinácii, tak ako ho podáva Písmo, nepredstavuje nemilujúceho, neosobného despotu, ale naopak, milujúceho Boha. Keďže máme hriešnu ľudskú podstatu už od čias Adamovho hriechu, od narodenia všetci smerujeme do zahynutia. Pavol v Liste Rimanom to vyjadruje slovami: „Niet rozumného, niet nikoho, kto by hľadal Boha“ (3,11) a „niet rozdielu, lebo všetci zhršili a nemajú Božiu slávu“ (3,23). Sám Spasiteľ povedal o nás slová, ktoré zachytil Marek v 7. kp, že naše vnútro je „plné zla“ (21-23) a apoštol Pavol konzekventne usudzuje, že „telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu totiž bláznovstvom...“ (1K 2,14). Timotejovi píše, že zákon je určený „pre tých, čo prestupujú zákon, pre vzdorovitých, bezbožných a hriešnikov, pre nehanebníkov a svetákov, pre otcovrahov a vrahov matiek, pre smilníkov, pre súložníkov mužov, pre obchodníkov s ľuďmi, pre luhárov a krivoprísahníkov...“. Aká je to veľká milosť Božieho predurčenia k spásu, keď takíto ľudia, medzi ktorých sme boli počítaní aj my, mohli počuť evanjelium. A táto milosť sa vďaka Božiemu predurčeniu k spásu skrze vieru otvára nanovo, dnes a denne, opäť týmto ľuďom!

2.2 Nezabúdajme na to, o tejto láske povedať všetkým, ktorí o nej ešte majú počuť!

Nieto človeka, ktorý by bol vylúčený z Božej lásky v Ježišovi Kristovi. Evanjelista Ján to vyjadruje známymi, drahými slovami: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil.“

To je základ učenia o Bohu, ktorý je láska. Každý má počuť evanjelium a každý, kto uverí, bude spasený. Je omyl, aby sme si učením o predestinácii vysvetľovali evanjelizačnú nečinnosť a vlastný ľahostajný postoj v otázkach zvestovania evanjelia našim súčasníkom. Naopak, o počte tých, ktorí uveria, vie iba Hospodin, my len sme odporúčajme ľuďom Božiu cestu, ktorá sa začína odpustením hriechov, znovuzrozením a pokračuje v posvätenom živote. K tomu nám žehnaj Trojjediný Boh Otec, Syn a Duch Svätý!

Pavel Procházka

Spojení v Kristovi - spoločne v Európe.

Hlavným biblickým textom bol citát z Listu Efezským 2,13: „Ale teraz, hoci ste kedysi boli ďalekí, v Kristovi Ježišovi ste sa stali blízkymi...“

Hlavnými organizátormi boli Evanjelická cirkev a. v. na Slovensku, Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku a Hlavné mesto Slovenska Bratislava. Zahraničnými spoluorganizátormi sú viaceré evanjelicko-luteránske a reformované cirkvi z Nemecka, Rakúska, Česka, Poľska a Maďarska, a ako hostia boli pozvané ďalšie cirkvi a jednotlivci z celého Slovenska i zo zahraničia.

V sobotu 28. júna sme boli s mojou rodinou na tomto stretnutí v Bratislave. Je nádherné stretnúť sa s kresťanmi napr. z Tešínska. Už v 60-tych a 70-tych rokoch sme chodili na stretnutia „stanovákov“ do Važca, kde chodili aj tešíňčania. Títo bratia a sestry dávajú veľký dôraz práve na posvätený život, ako aj my, metodisti. Pred zahájením ich sobotnej dychovej hudby ulici, presnejšie SNP. Niektoré začali iba tak, ale bou. Bolo nádherné mať svetoznáme ktoré sa spievajú po Boh je láska, Božia ných medzí, Veseľ sa... Nadviazali ty. Boli zo zboru, farár L. Santarius máme nahratú a v

(jednu jeho kázeň Seredi sa veľmi často cituje). Bol som veľmi prekvapený, keď jeden oslovený brat na moju otázku: „Poznáš brata Santariusu?“ odpovedal: „Áno! Ja som bol jeho šofér.“ Objali sme sa a boli sme obdivujú veľmi dojatí. Na stretnutie som išiel s očakávaním, koho známeho tu stretnem. A toto bol pre mňa zázrak. Bratov v dychovke tiež potešilo, že poznáme kázne ich bývalého kazateľa (zomrel v roku 1989). Sľúbili mi, že mi pošlú jeho ďalšie kázne. V Bratislave sme z našej cirkvi stretli aj br. Pavla Frankovského z Čiech, rodinu Michala Jenča z Jenkoviec a Tonku Halačiovú z Bratislavy. So sestrami zo ženskej komisie Ekum. rady cirkví prezentovali ich prácu. Domov som sa vrátil radostný a vďačný Bohu za toto stretnutie.

Michal Tagaj

Zostať medzi svojimi!

Neopúšťajme spoločné zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku...Žid 10,25

Prečo sa oddeľujeme od ostatných v cirkvi, keď prežívame ťažké obdobie?

a/ Sme v rozpakoch. Ľudia vedia, že nie sme super dokonalí, že máme ťažkos ti.

b/ Hanbíme sa. Stále bojujeme s určitými problémami.

c/ Sme znechutení. Vyzerá to tak, že každému okrem nás sa darí.

Nedovoľ znechuteniu, aby ti bránilo v stretaní sa s tvojou duchovnou rodinou! Potrebuješ jej lásku a podporu. Potrebuješ od nej počuť: Do toho, brat, sestra, Boh je na tvojej strane!“ Aj Biblia nás povzbudzuje: „Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku...“ (Žid 10, 25). Vo chvíli, keď by si najradšej schoval hlavu do piesku a všetkým sa vyhol, urob opak.

Uvedom si: Môže ňá satan oddeliť od ostatných kresťanov, keď to najviac potrebuješ? Potom ňá môže okradnúť aj o Božie požehnanie! Zostaň si doma, čítaj Bibliu, počúvaj svoju obľúbenú kresťanskú kapelu. Nezabúdaj sa ale obklopovať svojou duchovnou rodinou. Len tu dostaneš odpovede, zakúsiš radosť, len tu prijmeš povzbudenie, ktoré nikde inde nenájdeš. Cirkev je posledné miesto, kam ňá diabol chce, celého unaveného, dostať. Vie, že tam budeš zasiahnutý Pánovou prítomnosťou. Že budeš schopný vyliezť z jamy, do ktorej ňá zahnal. Ľudia, s ktorými tráviš čas, ovplyvňujú tvoj budúci charakter.

Prežívaš búrlivé obdobie? Nechod za ľuďmi, čo ňá stiahnu ešte nižšie. Utekaj za tými, pri ktorých budeš rásť, povzbudia ňá, aby si sa nevzdával.

Uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas

Ste kresťan, povolaním učiteľ? (Podporná sieť pre kresťanských učiteľov)

Viete, že v Európe existuje aktívna, modliaca sa, podporná sieť pre učiteľov - kresťanov, ktorí pôsobia či už v štátnych, súkromných alebo v cirkevných školách? Ide o Kresťanskú asociáciu európskych učiteľov EurECA (European Educators' Christian Association). V súčasnosti je do tejto siete zapojených okolo 20 európskych krajín, od Nórska po Španielsko, od Ruska po Írsko. Táto rôznorodosť vedie k stimulujúcim diskusiám a pomáha utvárať nové pohľady na to, čo to znamená byť kresťanským pedagógom v súčasnej Európe.

EurECA je jednou z organizácií uprostred Európskej evanjelikáľnej aliancie, ktorá od roku 1990 zastrešuje kresťanských učiteľov (v štátnych aj cirkevných školách) a vzdelávacie inštitúcie, zapojené v kresťanskom vzdelávaní v Európe. Snaží sa podporovať diskusiu o otázkach, týkajúcich sa kresťanského vzdelávania, povzbudzovať kresťanské vzdelávanie a pomôcť poskytovať materiály, ktoré budú pomáhať kresťanským učiteľom v ich práci. Každé dva roky sa uskutočňuje hlavná konferencia EurECA a medzitým pracovná konferencia EurECA, dvakrát ročne sú publikované Spravodaje EurECy. Špeciálna pozornosť je venovaná spolupráci kresťanských učiteľov zo západnej aj z východnej Európy, a to vo všetkých aspektoch práce EurECy. Na internetovej stránke EurECA <http://www.hfe.org/links/education/eureca> sa môžete dozvedieť o témach doterajších konferencií, nájsť Stanovy tejto organizácie, a nazrieť do Newsletter aj do modlitebného listu. Tohtoročná konferencia bola venovaná v evanjelikálnych kruhoch dosť zanedbávanej a kontraverznej téme, ktorou je ochrana životného prostredia na našej Zemi. Na budúci rok 2009 bude konferencia zameraná na vyučovacie metódy v práci kresťanského učiteľa.

Nakoľko mám tú možnosť už dva roky pracovať s touto organizáciou a vidím jej úžasný zámer a podporný účinok na kresťanských učiteľov v rôznych európskych krajinách, rozhodla som sa prezentovať touto formou niekoľko základných informácií o tejto organizácii, aby som povzbudila každého čitateľa, ktorý je kresťanským učiteľom. Uvedomujem si, že to práve učiteľia sa cítia – a to hlavne koncom školského roka – duševne vyčerpaní – a v žiadnom prípade by som nechcela, aby z tohto príspevku cítili nejakú ďalšiu povinnosť či aktivitu, ktorú ich niekto núti vykonávať. Naopak, z vlastnej skúsenosti a svedectiev členov v tejto sieti môžem potvrdiť, že mať možnosť podpory zo strany ďalších učiteľov, či už v národnom alebo medzinárodnom meradle, je skutočne Božím darom pre kresťanov v tejto profesii, nehovoriac o ďalekosiahlom účinku na množstvo detí, ktoré v rámci svojej práce ovplyvňujeme. Pán Boh nás v tejto organizácii obdaril možnosťou zdieľania sa s niekým, kto veľmi dobre rozumie, čo prežívam; pastorálnou skupinovú podporou, modlitbami, praktickými radami pre vykonávanie tejto profesie aj konkrétnymi materiálmi a mnohými ďalšími darmi, ktoré prináša so sebou spoločenstvo veriacych.

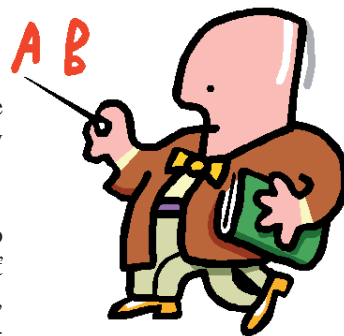
Keďže som členka výboru EurECA, mám možnosť detailne pozorovať prácu Výboru EurECA a stretnutia učiteľov počas konferencie, všimla som si, že každý učiteľ, jeho duchovné, ale aj profesionálne potreby, sa stávajú pre ostatných predmetom záujmu. Nakoľko počet účastníkov konferencie za jednotlivé krajiny býva z rôznych dôvodov do určitej miery limitovaný, viacerí zúčastnení prichádzajú ako reprezentanti svojej národnej siete učiteľov. A v tomto je podpora EurECA ešte povzbudzujúcejšia. EurECA má eminentný záujem podporovať národné siete kresťanských učiteľov. V Rakúsku podnietila tak vznik vzácnnej ekumenickej spolupráce učiteľov, ktorí si navzájom pomáhajú a praktickým

dôsledkom bolo aj založenie niektorých kresťanských škôl v Rakúsku.

Na záver svojho motivačného príspevku by som chcela vyzvať všetkých učiteľov materských, základných, stredných či vysokých škôl, kresťanských riaditeľov a iných výchovných pracovníkov: Ak by ste mali záujem o spoluprácu, či už národnú v rámci SR alebo aj ako člen EurECA, ktorá by vás nezafažovala žiadnou ďalšou povinnosťou, ba práve naopak, mohla by byť určitým zdrojom nových síl a námetov pre vašu profesiu, zapojte sa do tejto siete. Môžete tak urobiť aj cezo mňa ako národného člena výboru EurECA: dhanesova@pdf.umb.sk.

Získajte možnosť pozrieť sa na svoju profesiu z nadhľadu, z Božieho pohľadu! Nech Pán požehná vašu prácu a nech vaši žiaci a študenti môžu prežiť to, že Boh je pri vás nielen v kostole a zhromaždení, ale každý deň, každú hodinu vo vašej práci – vo vašej triede!

Dana Hanesová

Určite vedia čítať!

Svedectvo z európskeho metodistického festivalu

Skoro ráno, v piatok 3. augusta 2007 sa náš tím v nových tričkách s logom SBS (Slovenská biblická spoločnosť) vydal na cestu do Bratislavy, kde prebiehal 2. ročník Európskeho festivalu metodistov. Vyše 1200 účastníkov z 25 krajín sa stretlo, aby si spoločne pripomenuli 300. výročie narodenia zakladateľa ich cirkvi, Charlesa Wesleyho. Motto festivalu „Let's Celebrate” – Poďme oslavovať, pestrosť kultúr, jazykov a rozličných vyjadrení kresťanskej viery však súčasne odrádzali a oslavovali Božiu lásku k jeho stvorenstvu a rozmanitosť jeho darov. Strategickým miestom sa nám stalo „trhovisko”, Market Place, kde sme veľký stôl rýchlo prikryli Bibliami v mnohých jazykoch a vydaniach. Táto zbierka mala byť naším malým príspevkom k pestrosti celého festivalu. Mnohí ľudia okolo nás prešli, preskúšali naše jazykové schopnosti v príjemnom rozhovore, iní si pre seba alebo svojich blízkych či priateľov kúpili Bibliu. Sotva by ste uhádli, komu sa dostali jediné dve slovenské Biblie, ktoré sme v ten deň predali. Istý brat z Nemecka si všimol dvoch mladíkov, ktorí celý deň sedeli pri bráne do areálu, kde sa festival konal. Po priebežnom kontrolovaní ich prítomnosti napokon príbeh bol k nášmu stolíku v čase, keď sme sa už balili, so slovami: „Zjavne nevedia, čo majú robiť, no určite vedia čítať!” A tak každému z nich odniesol jednu slovenskú Bibliu. Boli sme vďační, že aj vďaka našej prítomnosti sa tento dar mohol zrealizovať. Kiež nám všetkým Pán dáva otvorené oči, ktoré zazrú iných, ich potreby a možno aj prázdnotu v srdci a bystrú myseľ, ktoré vymyslia, ako im prijateľným spôsobom priblížiť radostnú zvesť evanjelia.

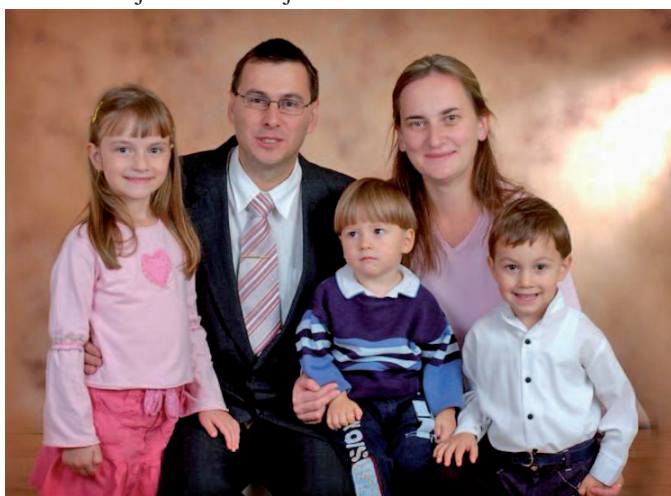
zdroj: Slovenská biblická spoločnosť, uverejnené s povolením

Inštalácia kazateľa v Michalovciach

6. júla 2008 uviedol spt. R. Zachar do služby kazateľa zboru ECM Michalovce brata Pavle Koceva. Úvodný text (3. M 6,12-13 „ale oheň, ktorý je na oltári bude horieť na ňom, nevyhasne nikdy ... a kňaz bude na ňom, na ohni, zapalovať drevo...“), ako aj kázanie brata V. Sirkovského (Lk 24,32 „vtedy povedali jeden druhému: Či nehorelo naše srdce, keď nám hovoril na ceste a keď nám otváral Písma?“) niesli v sebe povzbudenie a dôraz na oheň Ducha svätého, bez takéhoto ohňa je dielo márne a síl nedostatok.

Brat Pavle Kocev s manželkou Henrietou a deťmi Annamáriou, Šimonom a Danielom sa nasťahovali do zborového bytu už 30.júna.

Vďaka patrí aj všetkým členom zboru, ktorí v krátkom čase pripravili byt pre kazateľa s rodinou, pomáhali pri vystahovaní aj nasťahovaní. Bolo toho dosť. Je to pekné privítanie a povzbudenie do služby na novom mieste. Henrieta Kocevovej od 1.júla tiež nastupuje do zamestnania ako pomocný kazateľ v Michalovciach. Veríme, že tieto posily pomôžu k tomu, aby zbor ešte viac slúžil a zasahoval svoje okolie evanjeliom.

viac fotiek na www.umc.sk

Správy z domova

KRST V TRNAVE

V sobotu 31. mája 2008 sa v Trnave konalo radostné zhromaždenie. Začalo bohoslužbou v zborovom dome, kde piati členovia hovorili svedectvá o tom, ako spoznali zmysel života v Ježišovi Kristovi. Vyznali, že v krste ponorením sú mŕtvi hriechu a živí Bohu (R 6,11). Po slávnostnom zhromaždení sa všetci účastníci odobrali na plaváreň Zátvor. Krst bol ukončený radostnou piesňou „Stvorenie nové i ja dnes som.“ Všetkým pokrsteným prajeme vytrvalosť, radosť a silu na ceste za Pánom Ježišom Kristom.

mb

OZNAMY

SVADBA

7. 6. 2008 sa v živote Braňa Schmogrovitsa a Janky Bašovanskej stala vytúžená udalosť. Pred Bohom a skoro 300 svedkami sa vzájomne ozdobili prstienkami a povedali si svoje „áno“. A Janke sa zmenilo priezvisko na Schmogrovitsová.

Blahoželáme!!!

CIRKEV RASTIE...

Volám sa Benjamín Groch. Narodil som

sa 8. júna 2008 v Bratislave, kedy som vážil 2,7 kg a meral 45 cm. Môj ocino Marek, mamina Dada a veľký brat Jonatán sa na mňa veľmi tešili a ja na nich.

Je 25. júna 2008, nachádzame sa v Bratislave. Mamina Sandra je značne unavená, ocino Robo sa preberá z bezvedomia, tak sa predstavím sám: volám sa Viktor Garafa a mám 3150g a 49 cm a som taký pekný!

Som dievčatko Carmel Erin (4,20 kg a 55 cm). Mojimi rodičmi sa 27. júna 2008 v Írsku stali Kamila a Jaro Kukučkoví.

Všetkým rodinkám srdečne blahoželáme! Prajeme vám, aby ste boli dobrými rodičmi, ktorí s láskou, múdrosťou a modlitbami budú vychovávať svoje deti.

AKCIE ECM

Seminár o vodcovstve

23. 9. 2008 ECM - Sered'

Rečník: Wilfried Bolay z Nemecka

Téma je vhodná najmä pre členov staršovstiev, laických kazateľov a iných aktívnych spolupracovníkov v zboroch.

Účastnícky poplatok: 300,- Sk (v cene je obed aj občerstvenie).

KONFERENCIE

Spoločná konferencia bratislavských cirkví

OHEŇ JEHO PRÍTOMNOSTI

19. – 21. 9. 2008

BRATISLAVA, Istropolis a ŠH Pasienky

Konferencia pre ženy

24. - 26. 10. 2008

POPRAD, hotel Satel

Organizuje Aglow, info na: www.aglow.szm.sk

petržalská besiedka

Daniel a Šimon Kocevovi, Michalovce

michalovská besiedka

Viliam Sirkovský, Partizánske

Milí kamaráti!

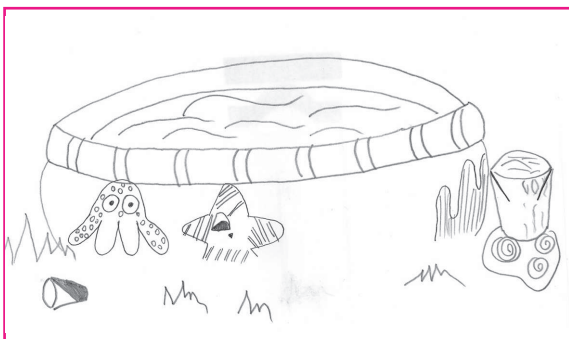
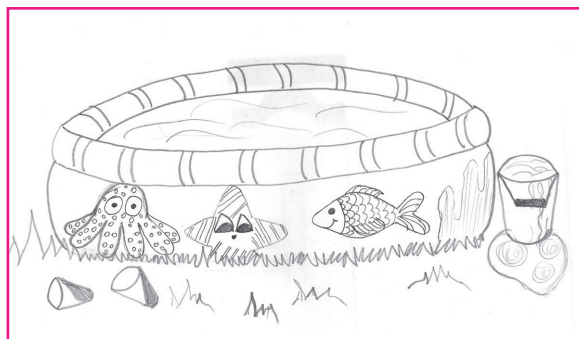
Neviem ako vy, ale ja sa veľmi teším, že je leto. Prebiehajú rôzne tábory, výlety a iné akcie. Tešíš sa na svoj letný tábor, aj ty? Alebo ho už máš za sebou? Verím, že ti bolo dobre a Hospodin sa o vás všetkých dobre staral.

Po skončení tvojho tábora, by som sa potešila nejakému obrázku so zážitkom. Ak ho pošleš na adresu redakcie Ohniska, po lete ho radi zverejníme.

Ja som ňa predbehla a nakreslila som obrázok s tým, čo mám v lete najradšej. Bazén. Tvojou úlohou je na druhom obrázku nájsť 10 chýb. Nájdeš ich?

Užívajte si leto naplno.

Martinka

Stela Procházková, Bratislava

Terézia Melišková, Sereď

Výroky detí

Dvojročný Hugo pri piesni: „Náš Pán všetky deti ľúbi“ spieval: „... všetky deti ľúbime“.

Teta sa ho pýta: „Kto ľúbi Huga?“

Odpovedá: „Ocko.“

„A kto ešte ľúbi Huga?“

„Indián!“ - bez rozmyšľania povie Hugo.

V Trnave na bibl. hodine sedela Miriam vedľa mamy a kreslila si. Kázal jeden Američan a spomenul sestru, ktorá veľa pracovala, sedem dní v týždni a ešte si robotu nosila domov. Miriam zašepká mame: „Nehovorí náhodou o tebe?“

Na vyučovaní náboženstva v Trnave deti menovali knihy Starej Zmluvy, ktoré si zapamätali. Tak napr. to boli tieto:

Joniáš
Habakukus
Sofa
Azechiel

Kristínka hľadá ďalšie názvy vpredu v zozname a hovorí: Predstavte si, jeden pisateľ sa volá Žalospev!”

Na besiedke hovorili, že Biblia je kniha o Bohu. Marianka dopĺňa, že aj o Ježišovi. Učiteľka vraví: Áno, aj o Duchu Svätom, je to vlastne Božia trojica.

Sophia to uzatvára: „A do tretice všetko dobré.“

5-ročný Marek oznamuje učiteľovi besiedky: „Mám frajerku, ale ona nechodí do kostola!“

Otázka z kazateľnice: „Čo to padalo z neba?“

Mamička zašepká dcéram: „Manna“. Jedna dcéra dobre nepočula a pýta sa jej: Čo? Panna?“

Druhá si myslí, že počula dobre a vraví: „Anna!“

Jedna mama si raz večer krémuje ruky a nohy. Potom si lepšie prezerá nohy a hodnotí, že ich má nepekne vzhľadom na kŕčové žily. Na to jej 10 – ročná dcérka hovorí: „Mama, nevaď, či si škaredá alebo pekná, aj tak pôjdeš do neba!“

Katarína Zacharová, Bratislava

Miriám Belková (Sereď), Noemi Mančíková (BA), Annamária Kocevová (MI)

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 18,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ